

Til: Fakultetsstyret

Fra: Dekanen

Sakstype: D-sak 1

Møtesaksnr.: D-sak 1

Møtenr. 3/2022

Møtedato: 08. april 2022

Notatdato: 31. mars 2022

Arkivsaksnr.:

Saksbehandler: Trude Jensen

Revisjon av HF's fordelingsmodell - del 2

Innledning

I tråd med tidligere fakultetsstyrevedtak skal fakultetsstyret revidere fakultetets fordelingsmodell hvert fjerde år. Fakultetsstyret ble i styremøtet 3. desember orientert om fordelingsmodellen og den planlagte prosessen våren 2022. Det ble også orientert om eventuelle mulige justeringer av modellen. I fakultetsstyremøtet 4. februar diskuterte styret studieplasselementet og eventuelt om det skulle frys.

Målene med revisjonen av fordelingsmodellen er:

- 1) Fordelingsmodellen skal bidra til en mer stabil instituttøkonomi
- 2) Endringene skal være transparente og bidra til bedre økonomistyring og prognoseutvikling
- 3) Modellen skal ikke bli mer kompleks enn dagens modell
- 4) Ny fordelingsmodell skal ikke avvike for sterkt fra finansieringsmodellen til UiO (og KD)
- 5) Modellen skal ikke være til hinder for samarbeid på tvers

Revisjonen er også begrenset ved at resultatdelene av modellen ikke skal få noen større endringer.

I revisjonen legger vi til grunn at tildelingen til øremerkingene og rekrutteringsstillingene i framtida skal være så stabile som mulig.

RBO-midler ble diskutert på fakultetsstyreseminaret i februar 2020 og det ble enighet om at man skulle komme tilbake til diskusjonen om RBO-midler på et senere tidspunkt. Dekanaten følger opp dette og inviterer nå til en diskusjon om intern omfordeling av RBO-midler bør innføres og hvordan det kan gjøres, rent konkret ved at resultatenelementet som gjelder RBO-midler i fordelingsmodellen reduseres noe og omfordes basert på pro rata fordelingen. RBO-inntektene er ulikt fordelt mellom instituttene og det er stor variasjon i inntektene over tid. Hensikten med en eventuell intern omfordeling av RBO-midler er todelt:

- å bidra til å redusere berg- og dalbaneeffekter på instituttene økonomi
- å sikre at fakultetets tilgjengelige midler brukes på best mulig måte

Omfordeling av RBO-midler har vært diskutert med instituttlederene i tre møter; 22.09.22, 16.02 og 16.03.22. Instituttlederene er delte i sin mening om de ønsker omfordeling av RBO-midler.

Dekanaten mener at omfordeling av RBO-midler kan være et fornuftig grep. Det fins imidlertid motargumenter, samt argumenter for en utsettelse av saken, og disse er forsøkt reflektert i dette dokumentet.

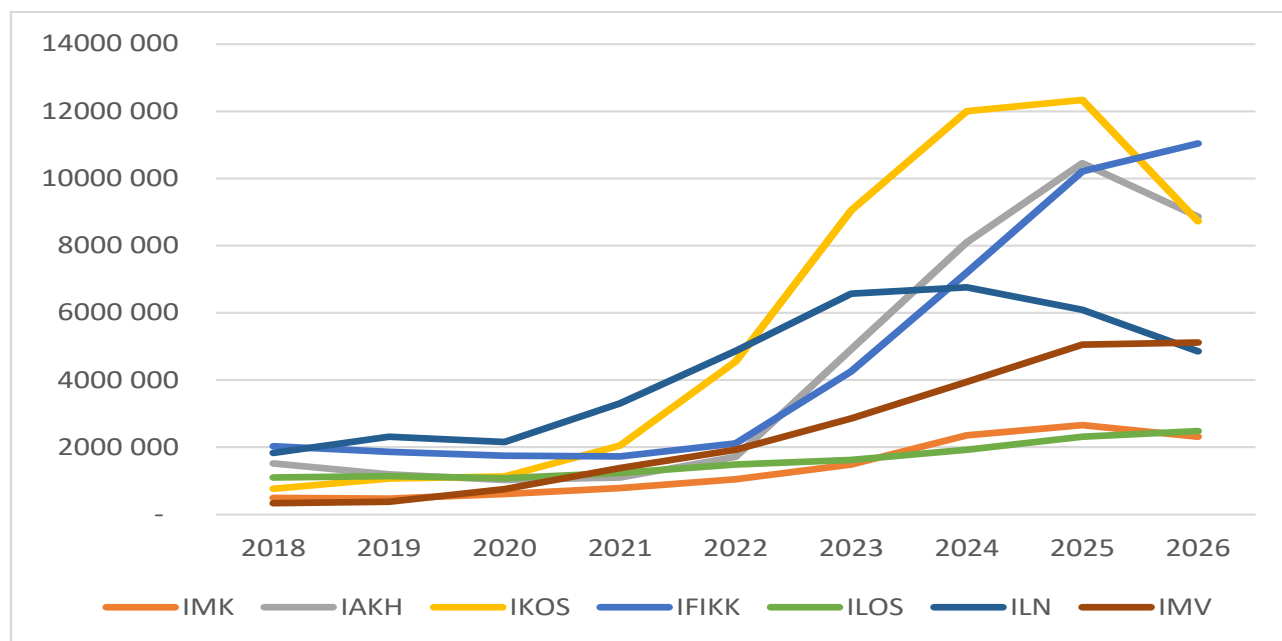
Fakultetsstyret skal etter planen vedta eventuelle endringer i fordelingsmodellen i juni 2022.

RBO-midler

Tilskudd fra resultatbasert uttelling for eksterne prosjekter er en del av UiOs resultatbaserte midler. Den resultatbaserte omfordelingen (RBO) skjer på grunnlag av institusjonenes oppnådde resultater på tre indikatorer: kostnader fra EU prosjekter, NFR prosjekter og andre bidrag- og oppdragsprosjekter. For hver krone fakultetet har i kostnader på EU-prosjektene får HF 0,7869 kroner i RBO, på NFR prosjekter er det 0,0704 kroner i RBO og på øvrige bidrag- og oppdragsprosjekter, er det 0,0584 kroner i RBO. RBO-inntekter er et ekstra insentiv som går til basisvirksomheten på de instituttene som har generert de eksternfinansierte prosjektene, og er ikke midler som går direkte til disse prosjektene selv. Instituttene står fritt til å disponere RBO-midlene slik de selv ønsker.

EU-prosjekter spesielt, med dagens RBO-sats, er svært viktige økonomisk, da EU-midler gir en høy RBO-inntekt. HF har økt antall EU-prosjekter betydelig de siste årene, med tematiske prosjekter, Marie Curie Individual Fellowships, ERC-prosjekter, m.m.

Grafen under viser utviklingen i RBO-midler pr. institutt for årene 2018 til 2022 og estimerte RBO-midler for årene 2023 til 2026, i hovedsak basert på eksisterende eksternfinansierte prosjekter pr. institutt.

RBO-midlene er en av tre komponenter som gir ekstra midler til basisvirksomheten ved tilslag på eksternfinansierte prosjekter. De andre to er nettobidraget og toppforskstøtte.

Nettobidraget er «fortjenesten» man sitter igjen med på et institutt på grunn av slike prosjekter.

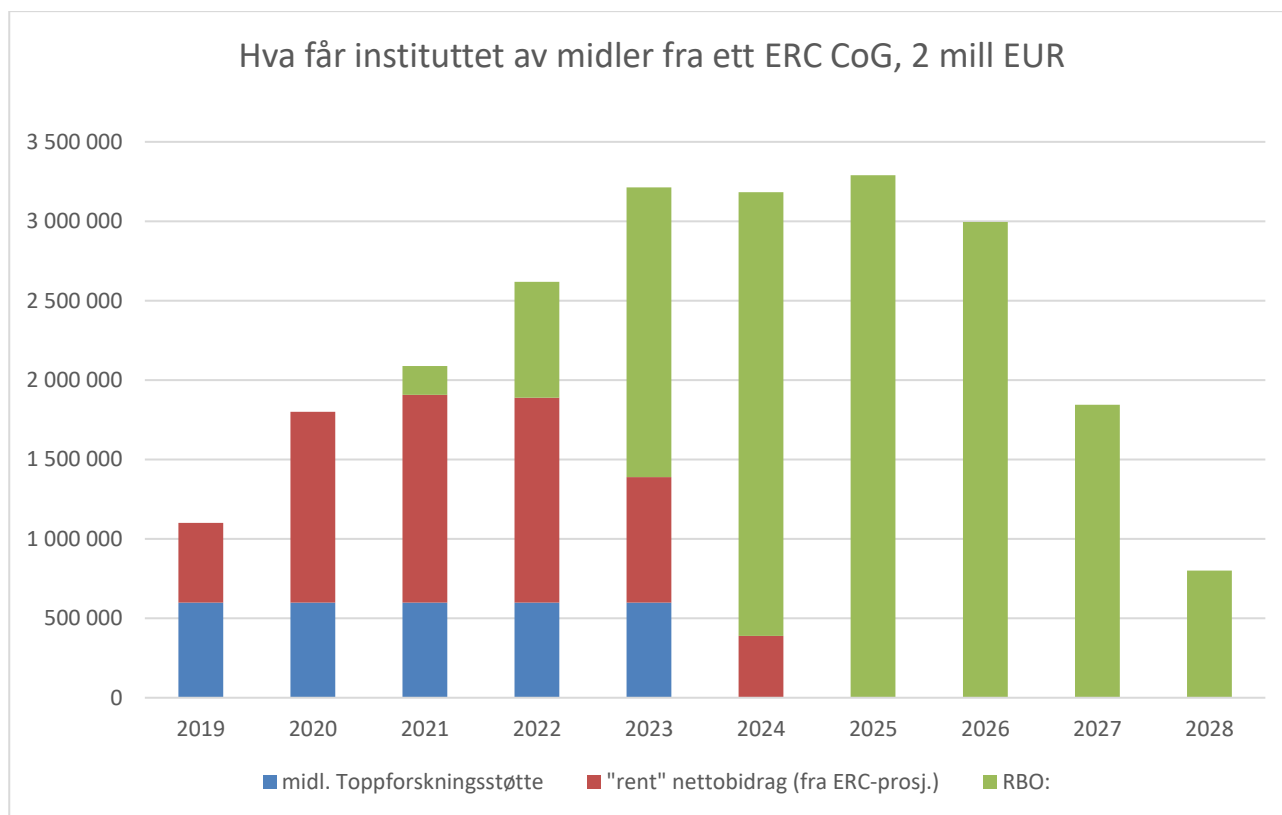
Nettobidraget har hatt en stor økning de siste årene, og vil øke ytterligere i tiden fremover basert på tilslaget HF har fått på eksternt finansierte prosjekter. I 2015 hadde HF et nettobidrag på 25,5 millioner kroner, mens det i 2023 er forventet at HF kommer til å ha et nettobidrag på 86,4 millioner kroner.

Toppforskstøtte er en midlertidig ekstra støtte man får for SFF'er (2 millioner kroner pr. år i årene et institutt har et SFF) og fra 0,4 millioner kroner til 0,8 millioner kroner for ERC prosjekter pr. år man har ERC prosjekter.

En viktig forutsetning for diskusjonen er at UiO opprettholder ordningen med RBO. Skulle det skje endringer, vil fakultetet måtte ta opp igjen diskusjonen.

Utvikling av RBO ved HF

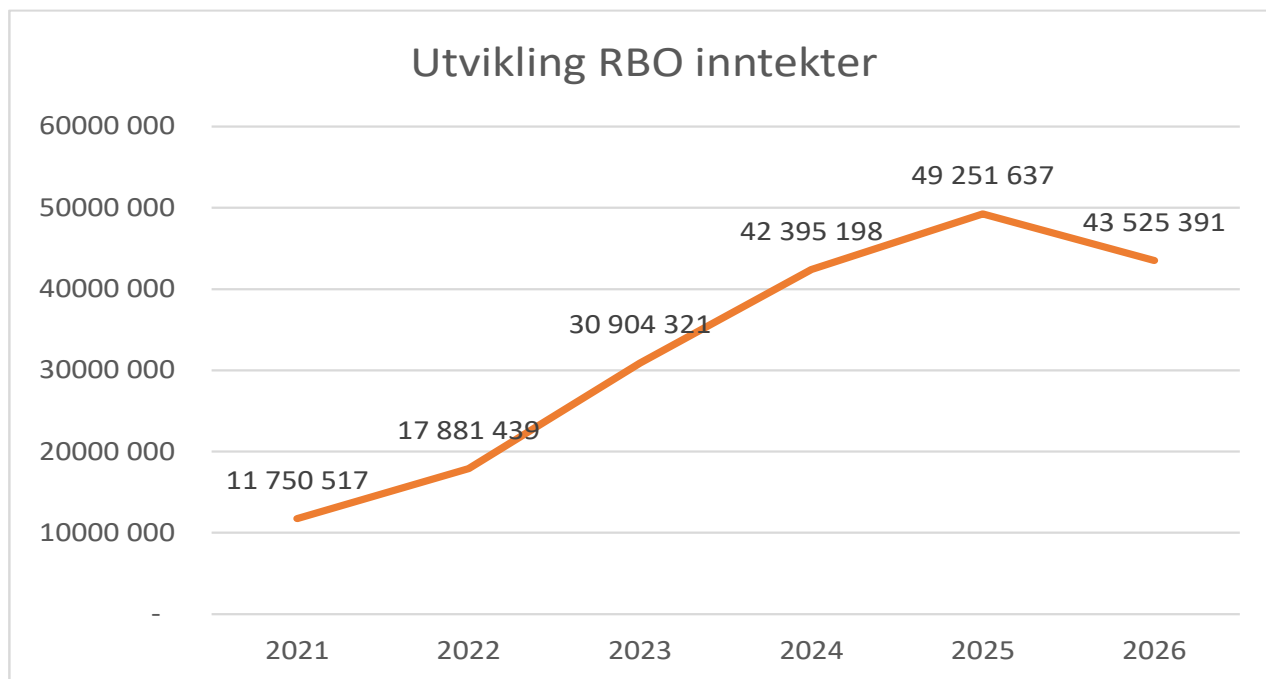
Under er en grafisk fremstilling av RBO-inntekter generert av ett ERC Consolidator grant (CoG).

Tabellen er basert på en tildeling fra EU på 2 millioner euro, og illustrerer hvordan inntektssiden av et Consolidator Grant ser ut. RBO-tildelingen regnes ut som et gjennomsnitt av de siste tre årene, og vil derfor skape inntekter i tiden etter at prosjektet avsluttes.

Inntekten fordrer for øvrig at prosjektet kan dokumentere faktiske kostnader til ERC og at de økonomiske rapportene godkjennes av ERC. Tabellen er kun et overslag, og inntekter vil variere med eurokursen og prosjektets aktiviteter. Enheter som får tilslag på ERC-søknader, mottar i tillegg til RBO-midler en midlertidig toppforskningsstøtte: 0,4 millioner kroner per år for ERC Starting Grant, 0,6 millioner kroner per år for ERC Consolidator Grant, og 0,8 millioner kroner per år for ERC Advanced Grant i prosjektets levetid. Overslaget, da med midlertidig toppforskningsstøtte, rent nettobidrag og RBO-midler, gir en sum på nesten 23 millioner kroner.

Basert på de budsjetterte og faktiske kostnadene på de eksternfinansierte prosjektene HF har fått tilsagn på pr. 31.05.2021, ser RBO-inntektene for HF slik ut for årene 2021 til 2026: RBO-inntektene øker fra 11,8 millioner kroner i år 2021 til 49,3 millioner kroner i år 2025. Dette forutsetter satsene som er nevnt ovenfor i teksten. Det er en økning på 37,5 millioner kroner og utgjør totalt 195,7 millioner kroner i langtidsperioden.

For å sammenligne med andre fordelingsmodeller på UiO har vi sett på hvordan SV og MatNat praktiserer dette med RBO-midler. Det er viktig å påpeke at både SV og MatNat sin fordelingsmodell er svært forskjellig fra HF sin fordelingsmodell.

I SV sin fordelingsmodell deler de ut RBO-midler basert på faktiske kostnader pr. institutt, på samme måte som HF. I neste trinn skattlegger de RBO-midlene med 14 %, samt at de skattlegger alle inntekter fra eksternt finansierte prosjekter (RBO-grunnlaget) med 14 %. De skattlegger derfor både RBO-midlene og den totale inntekten som kommer inn fra eksternt finansierte prosjekter. SV skattlegger ikke for å omfordele midler mellom instituttene, men for å finansiere fakultetsadministrasjonen.

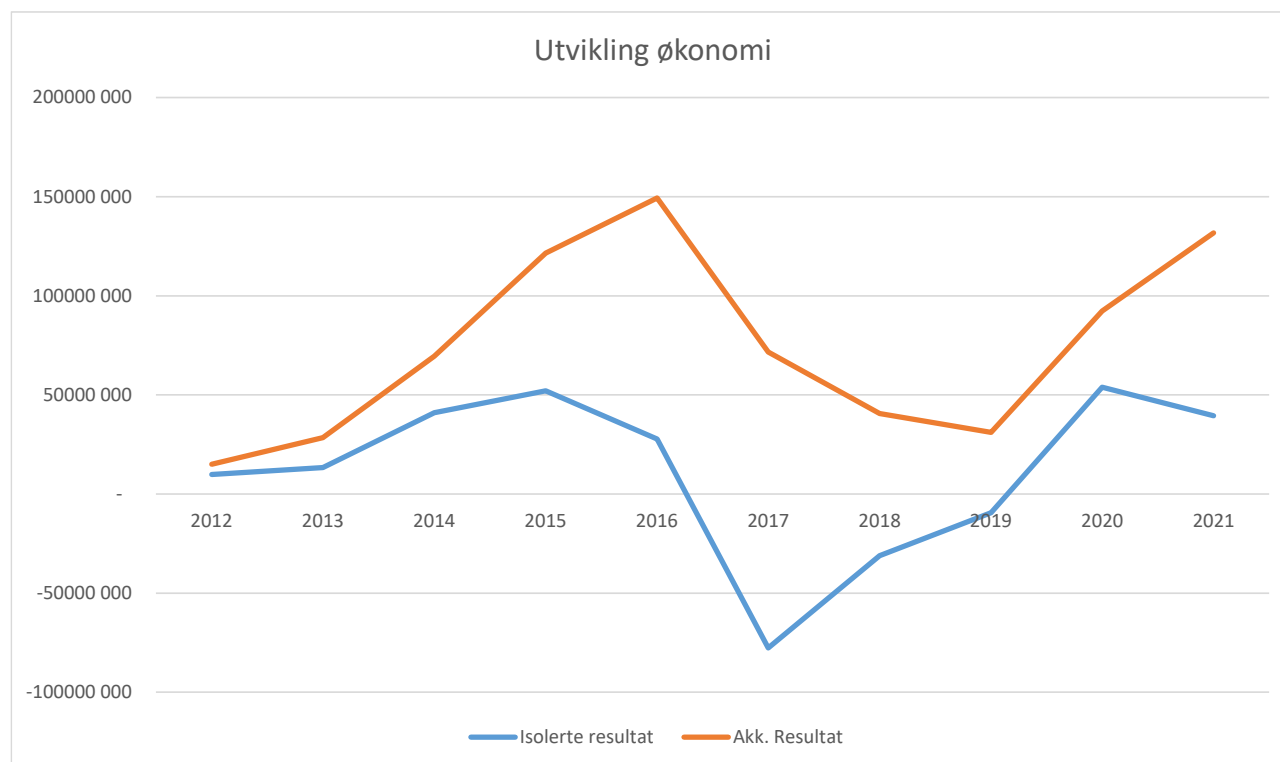
På MatNat deler de også ut RBO-midler basert på faktiske kostnader pr. institutt. Til forskjell fra både SV og HF så har MatNat en høyere RBO-sats enn det som UiO bruker. De deler dermed ut mer av tildelt ramme fra UiO til RBO enn det fakultetet faktisk mottar. MatNat er i gang med revisjon av fordelingsmodellen og vurderer om disse satsene skal reduseres nettopp for å unngå for store utslag.

Hovedproblemstillinger

Økonomien til HF siden 2012 viser en berg- og dalbane-utvikling. Fra 2012 til 2016 økte det akkumulerte mindreforbruket fra 15 millioner kroner til 149 millioner kroner. Fra 2017 så man en nedadgående trend på økonomien, der fakultetet i 2019 hadde et akkumulert mindreforbruk på 31 millioner kroner. Ved utgangen av 2021 var det akkumulerte mindreforbruket igjen gått opp til 132 millioner kroner.

Det er ulike årsaker til at økonomien har gått opp og ned. Fra 2012 til 2016 var det en generell økning i rammetildeling til universitets- og høyskolesektoren, men HF fikk også ekstra tilførsel av varige og midlertidige midler på bakgrunn av den såkalte «HF-klemma». I 2016 innførte regjeringen et avbyråkratisering- og effektiviserings kutt (ABE-kutt), som gjorde at fakultetet fikk et trekk i rammen i perioden fra 2016 til 2019 på over 24 millioner kroner. I 2017 fikk fakultetet et trekk i rammen på 60 millioner kroner, fordi UiO omfordelte ubrukte midler til oppussing av bygg. Samme år fikk også fakultetene et rammekutt fra UiO grunnet omfordeling av midler, som også var tilfelle i 2019 og 2020. Tildelingene gikk litt ned fra 2017, og kostnadene hadde økt mer enn inntektene og nettobidraget var ikke stort nok til å dekke inn differansen. Fakultetet hadde derfor større kostnader enn inntekter fra og med 2017 og økonomien

snudde med en nedadgående trend som følge. Så kom pandemien i 2020 og samfunnet ble stengt ned. Med nedstengingen ble kostnadene redusert, samt at lønnsøkningene ikke ble like høye som estimert. Fakultetene fikk beholde rammetildelingen, selv om kostnadene ble lavere. Med både økende nettobidrag og økende RBO-midler i årene fremover, samt et høyt akkumulert mindreforbruk ved utgangen av 2021, er det viktig å sørge for at man ikke fortsetter å øke det akkumulerte mindreforbruket på fakultetet. Instituttene er i dag ulikt stilt når det gjelder økonomisk status og prognoser.

RBO-inntektene er i dag skjevt fordelt mellom instituttene på HF. Midlene tildeles prosjekter med høy faglig kvalitet, men det er vanskelig å forutse hvem som får tilsagn. I tillegg har midlene en forsinkelse på to år. De er ikke varige, men midlertidige inntekter, og de gis kun for de faktiske kostnadene man har på de eksternfinansierte prosjektene. RBO-inntektene har i tidligere år vært gjennomsnittlig på 9 millioner kroner pr. år (2015 til 2021). Etter gode tilslag, spesielt på EU prosjekter, skal RBO-inntektene opp til over 49 millioner kroner i 2025. Dette er en ny situasjon for HF. Foreløpig vet vi ikke om tilslag på EU prosjekter vil fortsette på samme nivå som nå. Vi vet heller ikke hvordan dette vil fordele seg mellom instituttene i fremtiden. Muligheten for at det opparbeides store overskudd på grunn av en høy RBO-inntekt, øker jo flere prosjekter et institutt har, fordi man ikke uten videre kan binde opp disse midlertidige inntektene i faste stillinger eller andre langsiktige utgifter. HF har ikke store behov for vesentlige investeringer eller utstyr, og muligheten for å bruke de midlertidige inntektene er ofte begrenset til personalutgifter. Det kan derfor være en mulighet å se på omfordeling av RBO-midlene mellom instituttene, og legge et grunnlag for å unngå nye berg- og dalbane -effekter i fremtiden. RBO kan bli et potensielt «uromoment» i fordelingsmodellen som bidrar til store økonomiske fluktuasjoner for enhetene.

En annen side med å få tilslag på ekstern finansierte prosjekter er at instituttene melder om at kostnadene til administrasjon øker. Det er derfor behov for å ha noe ekstra midler på instituttet for å kunne dekke denne økningen.

En omfordeling av RBO-midler må bidra til å styrke kjernevirksomheten, slik at de midlertidige midlene brukes på en best mulig måte og ikke kun til midlertidige aktiviteter. Slik det er i dag kan en stor del av RBO-

midlene komme til å bli brukt på midlertidige aktiviteter på noen institutter, mens andre institutter har utfordringer med å dekke sine faste kostnader. Det er fakultetets oppgave å stabilisere instituttens økonomi og sørge for at mest mulig av midlene går til kjernevirksomheten. Et slik tiltak vil imidlertid gi en omfordeling av midler fra institutter som gjør det godt innenfor EU-finansiering til institutter som ikke gjør det like godt på dette området.

I diskusjonen med instituttlederene er dette blitt hevdet som et prinsipielt argument mot å omfordele RBO-inntekter mellom instituttene, fordi det innebærer å overføre midler fra institutter som er "forskningssterke" til institutter som ikke er det i samme grad. Noen RBO-midler vil overføres fra de som genererer mye til andre som genererer mindre. Men internt på institutter med høy EU-finansiering går disse RBO-midlene til drifte instituttet, og dermed også til miljøer på instituttet som ikke genererer EU-midler, eller til å drifte administrasjonen. RBO-midler omfordeles altså allerede internt på instituttene.

Videre har UiO en policy for økonomistyring der enhetene skal gå i balanse i en fem-årsperiode. Det vil si at man ikke trenger å balansere økonomien pr. år, men i et femårig perspektiv. Man får altså muligheten til å overføre ubrukte midler fra et år til et annet, så lenge man innenfor en fem-årsperiode kan vise til at man bruker opp midlene. Historikken viser imidlertid at flere enheter ikke klarer å balansere økonomien i en fem-årsperiode. I tillegg innførte Kunnskapsdepartementet regelen om at ubrukte midler/mindreforbruk ikke skal overstige 5 % av bevilgningen gitt i tildelingsbrev fra Kunnskapsdepartementet per 31. desember i regnskapsåret. Dette gjelder på UiO-nivå, men UiOs samlede mindreforbruk er summen av fakultetenes mindreforbruk, som igjen er generert fra instituttene. Det er altså viktig at fakultetet som helhet holder seg innenfor denne fem-prosentregelen. Historikken viser at fakultet kun vært på 5 % eller lavere enn 5 % tre av de ti siste årene. Resterende år har man hatt alt fra 12 % til 25 % i ubrukte midler sett opp mot bevilgningen.

Det ligger alltid en risiko i at RBO-inntektene kan variere fra år til år, basert på tilslag på eksternt finansierte prosjekter. Størrelsen på den interne omfordeling av RBO-midler vil da justeres tilsvarende. En omfordeling vil imidlertid spre denne risikoen på flere institutter, samtidig som det er grunn til å tro at antallet EU-prosjekter er mer stabilt på fakultetsnivå enn på det enkelte institutt.

En intern omfordeling av RBO-midler vil altså spre midlene på flere institutter og det er grunn til å anta at en omfordeling av RBO-midler vil skape en jevnere inntektsside over tid, og man motvirker berg og dalbane-effekten i økonomiene grunnet store tilførsler i rammen over en relativt kort periode. Videre vil ansatte fra hele fakultetet ha noe å tjene på å støtte opp om forskningsprosjekter gjennom lesedugnader og annet.

Ved en omfordeling vil instituttene som i dag har store RBO-inntekter fremdeles beholde vesentlige deler av midlene. Det vil derfor fortsatt ligge et sterkt insentiv i midlene. Videre vil effekten av en eventuell omfordeling kun komme på eksterntfinansierte prosjekter som innvilges etter vedtakstidspunktet og ikke ha tilbakevirkende kraft. Hvis man også tar høyde for den iboende forsinkelsen i RBO-midler betyr dette at dagens langtidsbudsjett for instituttene kun berøres i liten grad. Effekten av en omfordeling vil først ha effekt i år 2025.

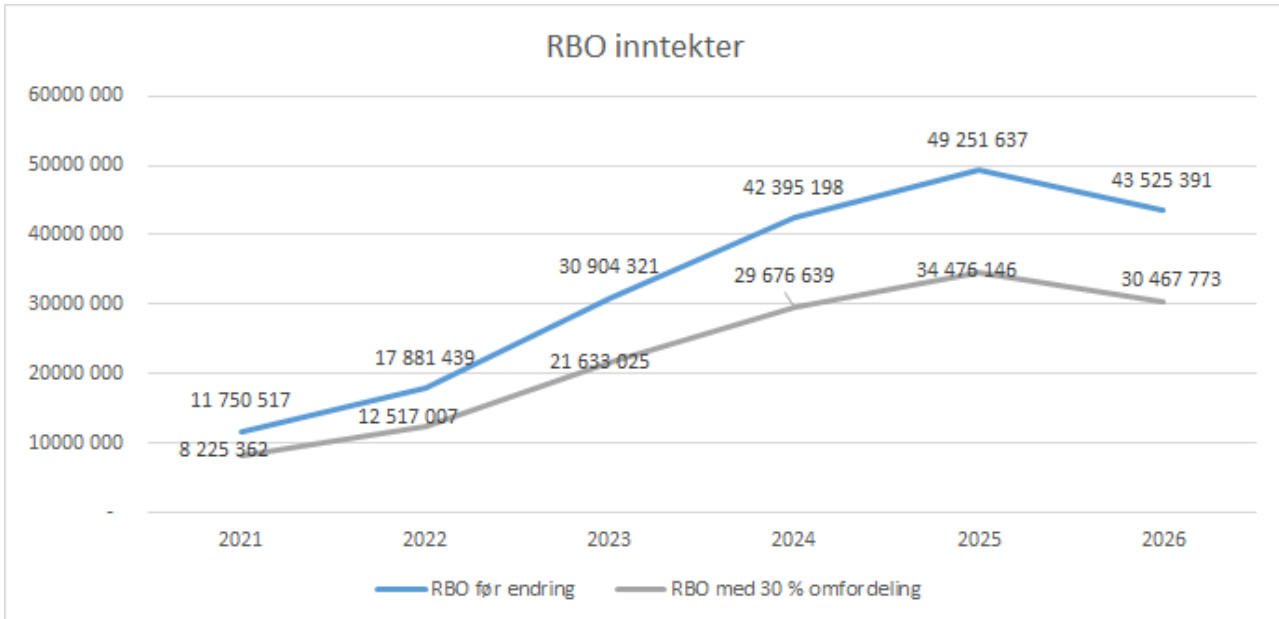
Modeller for mulig omfordeling av RBO

I diskusjonene med instituttlederene er det lagt frem flere ulike scenarier, både for størrelse på omfordelingen og metode for omfordeling. Det har vært presentert scenarier med å omfordele 50 % og 30 % av RBO-midlene. Det har vært presentert omfordeling med å bruke studieplasselementet, forskningsindikatorene doktor grad og publiseringspoeng, samt pro rata.

I denne saken legges det frem et scenario med 30 % omfordeling som omfordeles via pro rata. Pro rata er samme måte som vi i dag fordeler rekrutteringsstillinger. Dette er en fordeling *pro rata* basert på antall fast vitenskapelig ansatte. Årsaken til at man legger frem 30 % er at flere av instituttlederene mente at 50 % ble for mye å omfordele og at det ville ta ned for mye insentivet. Årsaken til at det ikke er lavere prosent enn 30 % er

at en lavere prosent vil gi en veldig liten omfordeling, som da vil ta bort hensikten med å omfordele RBO-midlene. Årsaken til at vi velger pro rata er at de ulike scenarioene viste små forskjeller, samt at det bidrar til å holde fordelingsmodellen ryddig ved at det ikke innføres nye måter å fordele på enn de som allerede er brukt i fordelingsmodellen. I tillegg har pro rata et utspring basert på forskningskomponenten, fordi det er fordelingen av rekrutteringsstillinger basert på faste vitenskapelige stillinger med veilederkompetanse på phd.

I grafen under vises RBO midler før og etter en omfordeling på 30%. Hvis man hadde hatt en slik omfordeling i dag, ville instituttene som har generert midlene fått beholde 70%, tilsvarende 8,2 millioner kroner i år 2021 og 34,5 millioner kroner i 2025. Totalt for hele langtidperioden utgjør det 137 millioner kroner. Resterende midler på totalt 58,7 millioner kroner (30%) ville blitt fordelt pro rata til instituttene.

Tabellen under viser dagens situasjon, uten omfordeling av RBO-midler, basert på det vi vet om eksternt finansierte prosjekter pr. i dag for årene 2021 til 2026. Det er viktig å påpeke at dette er basert på statusen slik den er nå. Denne oversikten vil justere seg for årene 2023 til 2026 for de instituttene som får flere eksternt finansierte prosjekter. Dette er altså et øyeblikksbilde. Effekten av omfordeling av RBO-midler vil kun ha effekt fra et eventuelt vedtakstidspunkt, som betyr at det kun vil gi effekt på fremtidige RBO-midler. En slik omfordeling av RBO-midler vil derfor ikke ha effekt før i år 2025.

RBO-inntekt før endring	2021	2022	2023	2024	2025	2026	SUM	Prosent
IAKH	1 104 749	1 717 944	4 916 191	8 105 136	10 459 506	8 861 726	35 165 251	18 %
IFIKK	1 727 926	2 119 673	4 257 276	7 200 479	10 217 944	11 041 759	36 565 057	19 %
IKOS	2 051 928	4 550 168	9 057 333	12 003 864	12 336 879	8 731 175	48 731 349	25 %
ILN	3 312 264	4 868 813	6 571 530	6 756 243	6 095 085	4 856 313	32 460 248	17 %
ILOS	1 238 438	1 487 299	1 619 558	1 923 643	2 312 447	2 485 297	11 066 682	6 %
IMK	787 841	1 049 412	1 485 400	2 352 005	2 663 785	2 317 013	10 655 456	5 %
IMV	1 377 367	1 928 985	2 853 842	3 949 718	5 053 992	5 120 109	20 284 012	10 %
HF Felles	146 226	157 120	142 646	103 681	111 415	111 415	772 504	0 %
DNIR	3 778	2 025	545	428	584	584	7 944	0 %
SUM	11 750 517	17 881 439	30 904 321	42 395 198	49 251 637	43 525 391	195 708 504	100 %

Under vises en oversikt over hvordan årene 2021 til 2026 ville fordelt seg pr. institutt etter en intern omfordeling av RBO-midler der man bruker en sats på 30 % og fordeler etter pro rata.

RBO-inntekt etter endring	2021	2022	2023	2024	2025	2026	SUM	Prosent
IAKH	1 250 937	1 927 298	4 689 935	7 383 683	9 308 041	7 959 038	32 518 931	17 %
IFIKK	1 835 589	2 434 379	4 619 065	7 285 941	9 761 073	10 034 855	35 970 903	18 %
IKOS	2 034 560	4 093 375	7 905 911	10 547 901	11 127 679	8 314 360	44 023 787	22 %
ILN	2 879 688	4 259 959	6 068 256	6 740 687	6 602 892	5 464 508	32 015 990	16 %
ILOS	1 641 375	2 217 588	3 163 033	4 127 674	4 849 351	4 595 127	20 594 148	11 %
IMK	815 737	1 134 637	1 727 224	2 586 684	2 956 730	2 587 409	11 808 420	6 %
IMV	1 219 128	1 736 220	2 660 736	3 671 612	4 590 992	4 515 214	18 393 903	9 %
HF Felles	71 651	76 989	69 897	50 804	54 593	54 593	378 527	0 %
DNIR	1 851	992	267	210	286	286	3 893	0 %
SUM	11 750 516	17 881 437	30 904 323	42 395 196	49 251 638	43 525 391	195 708 501	100 %

I regneksempelen har vi tatt utgangspunkt i pro rata fordelingen for 2022. Det er ikke tenkt frosset, men vi registrerer at dette har vært ganske stabilt siste fem år. I eksempelet over ser man at den største omfordelingen skjer mellom IKOS og ILOS, der IKOS ville fått en lavere sum etter omfordeling, mens ILOS ville fått en høyere sum av RBO-midlene.

Oppsummert

Det er både fordeler og ulemper med en omfordeling av RBO-midler, men det påhviler fakultetsstyret å diskutere hvordan vi samlet sett forvalter våre midler best, og hvordan vi bidrar til å sikre forutsigbarhet for instituttene ved å unngå store berg- og dalbane-effekter.

I tillegg til forholdet mellom midlertidige inntekter og varige behov, berører en eventuell omfordeling flere overordnede spørsmål. Et spørsmål er i hvilken grad fakultetet skal omfordele midler utover det som allerede ligger i vekting av studieplasser og sammensetning av institutter. Et annet spørsmål er om det er riktig at de som har jobbet for å få ekstern finansierte prosjekter skal måtte gi bort deler av incentiv-midlene sine til institutter som ikke har så stor aktivitet på forskning. Det er delte meninger på instituttene om man i det hele tatt skal ha denne typen omfordeling av midler på fakultetsnivå, selv om de ser utfordringen med stort akkumulert mindreforbruk.

Å stabilisere øremerkinger og rekrutteringsstillinger vil bidra til å holde studieplasselementet mer stabilt og altså være et viktig grep for å forhindre fluktasjoner i økonomien. Økningen i eksternfinansierte virksomhet (RBO) gir oss en ny utfordring mht stabilitet. Vi bør forvente at veksten (eller et høyt nivå) i eksternfinansierte virksomhet vil fortsette fremover. Da vil fakultetet og instituttene få tildelt mer midlertidige midler i form av nettobidrag og RBO-midler. Utfordringen er om instituttene klarer å sette slike midler i aktivitet som gir varige effekter på en bærekraftig måte, slik modellen nå er utformet. HF har en kort historikk på RBO-midler av denne størrelse og midlene er uforutsigbare, så det er dessverre lite hjelp å få fra erfaringene.

RBO-midlene kan bli en vesentlig utfordring dersom det blir store summer midlertidige midler, som man enten ikke får satt i aktivitet eller kun får brukt på midlertidige satsinger. Med en omfordeling av RBO-midler, blir summene spredd på flere institutter. Institutter som har en periode med nedgang i eksternt finansierte prosjekter, må dermed ikke omstille økonomien sin i like stor grad grunnet lavere nettobidrag og RBO-midler.

Omfordeling er heller ikke en løsning som vil virke på kort sikt, siden effekten av en slik omfordeling først vil gi effekt i 2025. Det trengs derfor andre tiltak også med tanke på akkumulert mindreforbruk og økonomistyringen på fakultetet.

Det pågår nå en diskusjon om dagens statlige finansiering av høyere utdanning og forskning. Det er nedsatt et utvalg som avga en rapport 17. mars 2022 om endringer i fordelingsmodellen fra Kunnskapsdepartementet til Universitet og høyskoler ([Finansiering av universiteter og høyskoler: Rapport til Kunnskapsdepartementet 17. mars 2022 fra et utvalg nedsatt 9. september 2021 \(regjeringen.no\)](#)). De åpner nå opp for at man skal ta bort en del av resultatindikatorene som ligger i dagens finansiering av høyere utdanning og forskning. Det er imidlertid ikke sikkert UiO endrer på sin fordeling av RBO-midler selv om disse skulle forsvinne i departementets modell, fordi UiO også med dagens fordelingsmodell avviker fra KD sin fordelingsmodell på dette punktet. UiO tar deler av rammen som skulle gått til andre elementer av modellen og omfordeler til RBO-midler.

Dekanatet mener at en omfordeling av RBO-midler kan være et fornuftig grep. Gitt at det er delte meninger om dette fra instituttene er det ønskelig å ha en åpen diskusjon rundt dette med fakultetsstyret. Dette er også en diskusjon fakultetsstyret ba dekanatet om å komme tilbake til etter fakultetsstyreseminaret i februar 2020.

Til diskusjon

Ved enhver revisjon påhviler det fakultetsstyret å vurdere om modellen fungerer slik at det gagnar kjernevirksomheten og fakultetet som helhet. For dekanatet er det spesielt viktig å legge til rette for en modell som gjør at vi unngår berg- og dalbane-effekter på instituttene og utnytter tilgjengelige midler på best mulig måte. Stabilisering av instituttøkonomiene var også diskutert i fakultetsstyret helt tilbake i 2009 (se vedlegg tidligere FS-sak fra juni 2009). Omfordeling av RBO-midler er en mulig måte å stabilisere instituttøkonomien på sikt og fordele tildelingen mer jevnt ut til alle instituttene.

Vedlegg:

- Informasjon om vekting av studieplasselementet
- Vedtakssak ny fordelingsmodell HF fra juni 2009